

§ 12. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów uwzględni w instrukcji o zasadach i trybie sporządzania narodowego planu gospodarczego zasady planowania inwestycji objętych działaniem generalnego realizatora inwestycji oraz zasady planowania działalności gospodarczej generalnych realizatorów inwestycji i zapewnienia im niezbędnych środków potrzebnych do pełnienia tej funkcji.

§ 13. Właściwi ministrowie i Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości zobowiążą podległe przedsiębiorstwa do zawierania na żądanie generalnych dostawców umów o dostawę maszyn i urządzeń, stanowiących wyposażenie obiektów inwestycyjnych realizowanych w systemie generalnego realizatora inwestycji.

§ 14. Ministrowie Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Ciężkiego oraz innych zainteresowanych resortów wyznaczą w terminach i zakresie ustalonym programem rozwoju systemu generalnego realizatora inwestycji, o którym mowa w § 9, generalnych dostawców maszyn i urządzeń.

§ 15. Minister Handlu Zagranicznego zweryfikuje i dostosuje w terminie do dnia 31 grudnia 1971 r. rejestr generalnych dostawców kompletnych obiektów przemysłowych na eksport, pod kątem jego zgodności z wykazem jednostek wpisanych do rejestru generalnych realizatorów inwestycji.

§ 16. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dostosuje w terminie do dnia 31 marca 1972 r. ogólne warunki umów o realizację inwestycji do ustaleń § 4 niniejszej uchwały.

§ 17. Upoważnia się ministrów nadzorujących generalnych realizatorów inwestycji do przyznawania dodatków w granicach do 25% wynagrodzeń zasadniczych wysoko kwalifikowanej kadry specjalistów zatrudnionych w jednostkach sprawujących funkcje generalnego realizatora inwestycji.

§ 18. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają zasad funkcjonowania generalnych wykonawców robót budowlano-montażowych.

§ 19. Uchyła się przepis § 4 ust. 2 i 3 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1971 r. w sprawie inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 31, poz. 195).

§ 20. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej generalnego realizatora inwestycji i trybu finansowania inwestycji objętych generalną realizacją.

Na podstawie § 4 pkt 3 uchwały nr 268 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie generalnego realizatora inwestycji (Monitor Polski Nr 59, poz. 392) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki, o których mowa w § 2 i § 3 ust. 1 uchwały nr 268 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie generalnego realizatora inwestycji (Monitor Polski Nr 59, poz. 392), wykonujące równocześnie działalność generalnego realizatora inwestycji, prowadzą gospodarkę finansową według zasad obowiązujących dla ich podstawowej działalności, ze zmianami wynikającymi z zarządzenia.

2. Generalny realizator inwestycji, który pełni tylko funkcję organizatora i koordynatora procesu inwestycyjnego, prowadzi gospodarkę finansową według zasad obowiązujących przedsiębiorstwa obrotu zaopatrzeniowego, ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia.

§ 2. Działalność generalnego realizatora inwestycji, o którym mowa w § 1 ust. 1, prowadzona jest według zasad pełnego wewnętrznego lub ograniczonego rozrachunku gospodarczego.

§ 3. Środki obrotowe związane z działalnością generalnego realizatora inwestycji finansowane są w pełni kredytem bankowym, oprocentowanym na podstawie odrębnych przepisów. Środki te są wyodrębniane w ewidencji i sprawozdawczości.

§ 4. 1. Generalny realizator inwestycji tworzy fundusz ryzyka z odpisów obciążających koszt własny zrealizowanej i sprzedanej inwestycji (zadania inwestycyjnego), pod datą dokonania sprzedaży.

2. Odpisu na fundusz ryzyka dokonuje się w wysokości do 3% od wartości sprzedanej inwestycji (zadania inwestycyjnego); nie może on przekroczyć osiągniętego zysku.

3. Z funduszu ryzyka generalny realizator inwestycji pokrywa:

- 1) straty działalności operacyjnej,
- 2) kary umowne płacone kontrahentom w związku z pełnieniem funkcji generalnego realizatora inwestycji,
- 3) koszty usunięcia błędów i usterek w okresie działania rękojmi za wady,
- 4) inne odszkodowania wynikłe w związku z pełnieniem funkcji generalnego realizatora inwestycji.

4. Koszty, o których mowa w ust. 3 pkt 2—4, obciążają fundusz ryzyka w wysokości przekraczającej odszkodowania i kary umowne otrzymane lub należne od kontrahentów.

§ 5. 1. Środki funduszu ryzyka gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

2. Jeżeli środki zgromadzone na rachunku funduszu okazażą się niewystarczające na pokrycie zobowiązań generalnego realizatora inwestycji, o których mowa w § 4 ust. 3 pkt 2—4, bank może udzielić kredytu antycypacyjnego do wysokości 50% planowanych na dany rok odpisów.

3. Na przejściowe zasilenie funduszu ryzyka mogą być udzielane pożyczki z funduszu rezerwowego (fundusz środków obrotowych) zjednoczenia.

4. Zobowiązania obciążające fundusz ryzyka, które nie zostały pokryte z zachowaniem zasad określonych w ust. 2 i 3, stanowią straty nadzwyczajne.

5. Ewidencja wydatków pokrytych z funduszu ryzyka powinna umożliwić ich podział według umów oraz celów, których dotyczą.

6. Połowa nie wykorzystanych środków funduszu ryzyka przechodzi na następny rok, a pozostałość przenosi się na rachunek wyników.

§ 6. 1. Podstawą zawarcia umowy kredytowej między bankiem a inwestorem, określonej w przepisach o finansowaniu inwestycji, jest porozumienie wstępne inwestora z generalnym realizatorem inwestycji.

2. Spłata kredytu inwestycyjnego wraz z odsetkami następuje według ogólnie obowiązujących zasad finansowania inwestycji.

3. Uruchamianie kredytu inwestycyjnego dla inwestora następuje stosownie do warunków umowy zawartej między inwestorem a generalnym realizatorem inwestycji.

§ 7. Jeżeli odsetki karne płacone przez inwestora bankowi z tytułu niedotrzymania planowanego terminu przekazania inwestycji do użytku przewyższają odszkodowania i kary umowne należne od generalnego realizatora inwestycji, a przekroczenie terminu nastąpiło z winy generalnego realizatora inwestycji, jest on obowiązany pokryć stratę poniesioną przez inwestora z tego tytułu z funduszu ryzyka, z tym że przepisy § 5 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: *J. Trendola*

394

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1971 r.

w sprawie zasad kierowania kandydatów do techników zawodowych dla przodujących robotników, pokrywania wydatków z tym związanych oraz zatrudniania absolwentów tych techników.

Na podstawie § 2 i § 3 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1971 r. w sprawie organizowania techników zawodowych dla przodujących robotników (Monitor Polski Nr 37, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do techników zawodowych dla przodujących robotników mogą być kierowani robotnicy, którzy:

- 1) wyróżniają się aktywną postawą społeczno-polityczną i zawodową,
- 2) posiadają świadectwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej lub równorzędnej,
- 3) odbyli co najmniej 10-letni staż pracy w uspołecznionych zakładach pracy,
- 4) nie przekroczyli 40 roku życia.

2. W wypadkach szczególnie uzasadnionych mogą być skierowani do techników także robotnicy, którzy nie spełniają warunku określonego w ust. 1 pkt 4.

§ 2. Do techników zawodowych dla przodujących robotników kieruje techników dyrektor zakładu pracy w porozumieniu z organizacją partyjną i radą zakładową. Skierowanie do technikum wymaga zgody kierowanego robotnika.

§ 3. 1. Pracownicy skierowani do techników zawodowych dla przodujących robotników otrzymują na czas trwania nauki w szkole płatny urlop szkoleniowy.

2. W razie powtarzania tego samego roku nauki płatny urlop szkoleniowy, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony powtórnie tylko wówczas, gdy powtarzanie roku zostało spowodowane ważnymi przyczynami, a nie było następstwem niedostatecznych wyników w nauce. Przyczyny ocenia dyrektor zakładu w porozumieniu z organizacją partyjną i radą zakładową po zasięgnięciu opinii szkoły.

3. Zakład pracy jest obowiązany udzielić pracownikowi w okresie ferii letnich urlopu wypoczynkowego w wymiarze przysługującym na podstawie obowiązujących przepisów. Za czas urlopu wypoczynkowego pracownikowi przysługuje wynagrodzenie należne w czasie urlopu szkoleniowego.

4. Po wykorzystaniu przysługującego urlopu wypoczynkowego pracownik na dalszy okres ferii letnich podejmuje pracę w zakładzie za wynagrodzeniem przysługującym w czasie

urlopu szkoleniowego, nie niższym jednak niż należne za wykonaną pracę. Przerwy w nauce (poza feriami) przewidziane są na powtórzenie przez pracownika materiału szkoleniowego.

5. Zakład pracy może cofnąć urlop szkoleniowy w razie niewywiązywania się pracownika z obowiązków szkolnych, a w szczególności osiągania słabych wyników w nauce, niesystematycznego uczęszczania na zajęcia szkolne.

§ 4. 1. W okresie trwania urlopu szkoleniowego, udzielonego według zasad ustalonych w § 3, pracownik zachowuje uprawnienia wynikające ze stosunku pracy, z wyjątkiem prawa do odzieży ochronnej, roboczej i sprzętu ochrony osobistej.

2. Pracownikowi skierowanemu do technikum zawodowego dla przodujących robotników w czasie trwania nauki oraz w okresie przerwy w nauce przysługuje wynagrodzenie miesięczne obliczone na podstawie przeciętnego zarobku z okresu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających rozpoczęcie nauki w technikum.

3. Świadczenia niepieniężne nie stanowią podstawy wymiaru wynagrodzenia, lecz są wydawane pracownikowi w naturze.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, wypłacane jest przez zakład pracy z osobowego funduszu płac. Jeżeli wypłata tego wynagrodzenia spowoduje powstanie przekroczenia funduszu płac w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli funduszu płac, przekroczenie to traktuje się jako uzasadnione i nie podlegające obowiązkowi likwidacji.

5. Przeprowadzona w przedsiębiorstwie regulacja płac obejmuje także pracowników przebywających na urlopie szkoleniowym.

6. Pracowników skierowanych do techników zawodowych dla przodujących robotników obejmuje się podziałem funduszu zakładowego według zasad przyjętych w zakładzie pracy.

§ 5. 1. Płatny urlop szkoleniowy pracowników skierowanych do techników zawodowych dla przodujących robot-